

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน
ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

Conditions of Problems And Approaches for Implementing the Student Assistance Scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157School.

Somsri Rattanasri

Lopburi Primary Educational Service Area Office 2

email: somsri.rattanasri11@gmail.com

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the conditions of problems for implementing the student assistance scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school, 2) compare the perspective of teachers, school committees, parents, and students on the conditions of problems for implementing the student assistance scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157school,and3) investigate possible approaches and suggestions approaches for implementing the student assistance scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school. The sample groups were teachers,school committees,parents and students of Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school, academic year 2019. The 220 subjective were based on the Crazy and Morgan tables . It was a 5-level estimator questionnaire of 4 issues concerning the implementation of the student support system in 5 aspects. The data were analyzed by finding the percentage, mean, and deviation standard, one-way ANOVA and pairwise comparison according to the Chef's method.The results indicated that 1) The overall and individual problems for implementing the student assistance scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school were at a high level. In this case, each element was considered, it was discovered that each had a significant level of issues. The averages for student promotion and development, student preventive and issue resolution, student screening, individual student recognition, and referral were arranged in descending order. 2) The comparison of the perspective of teachers, school committees, parents, and students on the conditions of problems for implementing the student assistance scheme at Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school was a statistically significant difference at the .05 level. 3) The suggestions for approaches are 1) for individual student recognition, all pupils should get regular and consistent home visits from the school ,2) for student screening aspect, Meetings between parents, teachers, and students should be arranged to discuss student screening in order to better understand school policies , 3) for student promotion and development, schools should plan programs to assist impoverished children in earning a variety of revenue , 4) for student preventive and issue resolution, Schools should provide scholarships or activities to assist poor or disadvantaged students, and 5) for referral aspect, Schools should establish a clear procedure for internal and external referrals.

Key words : Conditions of Problems , Approaches for Implementing, Implementing the Student Assistance Scheme , Chumchon Wadjongko Mittaphap Tee 157 school

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบัน โลกได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี ช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ประเทศต่างๆ มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นเรื่อยๆ และระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคมและตลาดแรงงาน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การจัดการศึกษาจำเป็นต้องมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับสังคมในอนาคต ดังนั้นคุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนจรรยาบรรณ และทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพคนไทยในการพัฒนาประเทศในอนาคต ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาจึงต้องเตรียมเยาวชน ให้มีความรู้ มีความสามารถปรับตัว มีคุณลักษณะสำคัญในทักษะการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์อย่างรู้เท่าทัน มีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมาะสม และเพียงพอ มีการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความกังวลใจเกี่ยวกับข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการศึกษา ซึ่งในแต่ละปีมีสถิตินักเรียนจำนวนมาก ที่ประสบความล้มเหลวในการศึกษาซึ่ง สันติสุข สันติศาสนสุข (2552, หน้า 87) ได้ศึกษาสาเหตุดังกล่าว พบว่า นักเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการศึกษาส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาครอบครัว ปัญหาความยากจน มีภาระต้องดูแลช่วยเหลือคนในครอบครัว ปรับตัวเข้ากับสังคมในโรงเรียนไม่ได้ ไม่ชอบวิธีสอนของครู ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ตัวนักเรียนเองที่ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และหากปล่อยให้นักเรียน แม้เพียงคนเดียวหลุดออกจากระบบการศึกษานั้นหมายถึง ความสูญเสียอย่างประเมินค่าไม่ได้ ทั้งในแง่เศรษฐศาสตร์ โอกาสในการพัฒนาสังคม และความรู้สึกของพ่อแม่ผู้ปกครองที่หวังจะให้โรงเรียนสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เด็กและเยาวชน หากโรงเรียนไม่คิดที่จะดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยิ่งปล่อยปละละเลยให้นักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา แล้วไปสร้างปัญหาให้สังคมอย่างที่ใครก็คาดไม่ถึง โรงเรียนจะเป็นสถาบันทางสังคมที่อยู่เป็นที่พึ่งของสังคมได้อย่างไร ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 3-4) ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการนำนโยบายด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการไปสู่การปฏิบัติได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยกำหนดมาตรการสนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาและการคุ้มครองเด็ก เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาให้นักเรียน มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการศึกษา การเรียนรู้และวิถีชีวิตในสังคม

โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่157 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มิฐานะยากจน ผู้ปกครองบางส่วนไปทำงานต่างจังหวัดปล่อยลูกให้อยู่กับปู่ ย่า ตายายก่อให้เกิดปัญหาการเลี้ยงดู นักเรียนขาดแคลนทุนทรัพย์ ผู้ปกครองนักเรียนบางคนหาเข้ากินค่า ทำให้ส่งผลต่อปัญหาการขาดเรียนของนักเรียนเพื่อไปรับจ้างหาเงินช่วยผู้ปกครอง และการไม่ได้ศึกษาต่อและนักเรียนบางคนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

จากสภาพดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียน ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข จึงได้ดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ด้าน ของ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่าสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 ตามความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมาก รองลงมา ได้แก่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างพบว่า

คณะครู โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ ข้อ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ด้านการส่งต่อซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ผู้ปกครอง โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน รองลงมาได้แก่ข้อที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

นักเรียน โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ข้อที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน รองลงมาได้แก่ข้อที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่าความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย สภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 เป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่าคณะครูมีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ปกครอง และนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157ตามความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่า มีข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ อยากให้ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลทุกคนถูกต้องตามความเป็นจริง 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ได้แก่ อยากให้ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวมีความเป็นกันเองรับฟังความคิดเห็นหรือปัญหาต่าง ๆ 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ได้แก่ อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนโดยให้ครูหากิจกรรมให้ทำพร้อมมีวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรม 4)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ได้แก่ อยากให้ครูประจำชั้นเข้าใจนักเรียนทุกคนและมีความเป็นกันเองเมื่อนักเรียนพบปัญหาต่าง ๆ สามารถปรึกษาได้ และ 5) ด้านการส่งต่อ ได้แก่ ถ้านักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และต้องถูกส่งต่อขอให้ครูประจำชั้นชี้แจงผู้ปกครองให้เข้าใจโดยไม่มีการทำโทษจากผู้ปกครอง

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

อภิปรายผล

1. สภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่ามีสภาพปัญหาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการส่งต่อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า จำนวนนักเรียนที่มีจำนวนมากและมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีฐานะแตกต่างกันด้วยอาชีพที่หลากหลาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนไม่ทั่วถึง ทำให้ไม่ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคลครอบคลุมทุกด้าน ส่งผลต่อกระบวนการควบคุมและแก้ไขปัญหา และการคัดกรองนักเรียนในแต่ละกลุ่ม เป็นไปอย่างล่าช้าครูไม่สามารถนำข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย วิจิตร วงเวียน (2557, หน้า 95) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า มีปัญหาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรอง และด้านการส่งต่อ และเพียรฉวี เปรมดิษฐกุล (2559, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อ จำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตามความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่ามีปัญหาโดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในเขตบริการมีหลายหมู่บ้านและมีระยะทางห่างไกลจากโรงเรียน ประกอบกับ ครูประจำชั้นมีภาระงานมากไม่มีเวลาออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ครูขาดการติดต่อสื่อสารที่ดี กับผู้ปกครองอย่างหลายช่องทางการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนในระยะเบียดเสียดไม่ครบถ้วน ทำให้ครูไม่เข้าใจสภาพปัญหาและรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แมนพงษ์ กิจจานนท์ (2556, หน้า 82) ที่ได้ศึกษา ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ เพียรฉวี เปรมดิษฐกุล (2559, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) ผลการวิจัยพบว่าปัญหาและแนวทางการพัฒนา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เช่นกัน

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

ตามความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่ามีปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้เครื่องมือคัดกรองยังไม่มีคุณภาพครอบคลุมทุกด้าน ส่งผลให้การนำผลที่ได้จากการคัดกรองจากกลุ่มต่าง ๆ ไม่ชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจิตรา ช่วงโชติ (2556, หน้า 54-56) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระยองปัญญานุกูล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

พิเศษ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาโดยรวมของโรงเรียนคือ ขาดระบบบริหารจัดการ ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการที่ชัดเจน มีลักษณะการทำงาน แบบพึ่งพาอาศัยกัน ครูมีภาระงานมาก ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนน้อย และเพียรฉวี เปรมดิษฐกุล (2559, หน้า 84) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเมืองพัทยา 7 (บ้านหนองพังแค) ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เช่นกัน

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ตามความคิดเห็นของคณะครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญ ขาดการส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนอย่างหลากหลายตามความสนใจและความต้องการจำเป็นของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควร สนับสนุนงบประมาณ ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ และบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนอย่างหลากหลาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อำนาจ ศิลสังวรรณ (2554, หน้า 56-58) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านทับสงฆ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านทับสงฆ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนทำโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่นการเข้าค่ายฝึกทักษะต่าง ๆ โดยทำร่วมกับนักเรียนกลุ่มปกติทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจงจิตร สิงห์ทอง (2558, หน้า 68) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศูนย์ประสานงาน เขตพื้นที่การศึกษาสอยดาวเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศูนย์ประสานงาน เขตพื้นที่การศึกษาสอยดาวเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นกัน

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน

ตามความคิดเห็นของคณะครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่ามีปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันภาระงานครูมาก จึงไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหา ไม่มีเวลาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนที่มีปัญหาขาดการประสานงานที่ตรงกับผู้ปกครอง นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ อาจมีความรู้สึกเป็นปมด้อยเมื่อมาโรงเรียน และมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ถูกปล่อยปะละเลยไม่ได้รับการ กำกับ ติดตามและแก้ไขอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณวัตร สีหอม (2556, หน้า 100) ที่กล่าวว่า การให้ คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมเสริม หลักสูตรและการเยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และพิมพ์พร เปรมศิริ (2560, หน้า 83) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอยู่ในระดับมาก

5. ด้านการส่งต่อ

ตามความคิดเห็นของคณะครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่ามีปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนขาดความชัดเจนในการดำเนินงานในการจัดการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อ

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

ระดมความคิดเห็นวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ในการส่งต่อนักเรียนแต่ละกรณีและส่งไปยังหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การสร้างความเข้าใจในแนวดำเนินการร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง ทำให้ครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ไม่ทราบขั้นตอนการดำเนินงานในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก ขาดการสนับสนุนในการให้ความร่วมมือในการส่งต่อนักเรียนของผู้ปกครองหรือเครือข่ายหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557, หน้า 60) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสุทราวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทราวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการส่งต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก และพิมพ์พร เปรมศิริ (2560, หน้า 83) ที่ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน เกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่า คณะครูกับผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษากับผู้ปกครองและนักเรียน ผู้ปกครองกับนักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยตรงจะมีความรู้ ความเข้าใจ ค่อนข้างละเอียด มากกว่าผู้ปกครองและกลุ่มอื่น ๆ สำหรับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้สนับสนุน และกำกับ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและรับทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้ร่วมลงมือปฏิบัติอย่างใกล้ชิดที่โรงเรียนแต่มีความรู้ ความเข้าใจ การดำเนินงานค่อนข้างละเอียดกว่า ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน เป็นกลุ่มที่รับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นบุตรหลานทางอ้อม จะรับทราบรายละเอียดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนนักเรียนเป็นผู้ได้รับการช่วยเหลือจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยตรงจะรับรู้เรื่องการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยตรงตามที่ตนเองหรือเพื่อนได้รับการช่วยเหลือในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนดำเนินการ แต่จะไม่ทราบรายละเอียดเชิงลึกมากนัก เมื่อพิจารณารายด้านมีข้อค้นพบที่อภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คณะครูกับผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษากับผู้ปกครองและนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคณะครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยตรง รับทราบสภาพการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลได้เป็นอย่างดี จึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้ปกครองและนักเรียน ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษามีการร่วมวางแผนการดำเนินงาน การกำกับ ติดตามการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน จึงรับทราบสภาพการเก็บรวบรวมข้อมูลของคณะครูเชิงลึกมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คณะครูกับผู้ปกครองและนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษากับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า คณะครูเป็นผู้

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

รับทราบการดำเนินกิจกรรมงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยตรง มีความรู้ ความเข้าใจ เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียน ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษามีโอกาสเข้าร่วมประชุมวางแผน วิเคราะห์สภาพปัญหา และรับทราบเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนร่วมกับทางโรงเรียน จึงมีความรู้ ความเข้าใจค่อนข้างละเอียดมากกว่า ผู้ปกครองและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการคัดกรองนักเรียนจะไม่รู้รายละเอียดในการคัดกรองนักเรียนมากนัก สำหรับผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความใกล้ชิดกับโรงเรียนซึ่งต้องรู้ถึงเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนโรงเรียนอย่างชัดเจนมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่ค่อยได้เข้ามาในโรงเรียนมากนัก

2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คณะครูกับผู้ปกครองและนักเรียน ผู้ปกครองกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าครูเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดกิจกรรมและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยตรง ทำให้ทราบถึงโอกาสและข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมส่งเสริมต่างๆ อย่างรอบด้าน เพราะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการสอนนักเรียนโดยตรงและเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ส่วนผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ได้มาโรงเรียนบ่อยมากนักจะรับรู้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนจากการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การบอกเล่าของนักเรียน เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครองด้วยกันหรือจากสารสัมพันธ์ของโรงเรียนซึ่งจะไม่ครอบคลุมมากนักเพราะไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินการกิจกรรมและไม่ทราบถึงรายละเอียดของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน เท่ากับนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมและปฏิบัติโดยตรงจากทางโรงเรียน ประกอบกับนักเรียนมีวัยที่แตกต่างอาจจะมีความคิดเห็นและความสนใจ ไม่เหมือนกับผู้ปกครอง

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่คณะครูกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จะเป็น เพราะครูเป็นปฏิบัติโดยตรงจึงรู้ถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนอย่างชัดเจน ส่วนผู้ปกครองนักเรียนไม่ได้ใกล้ชิดกับโรงเรียนและไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักเรียนเมื่อมาโรงเรียนจึงไม่รู้พฤติกรรมของนักเรียนว่าเป็นอย่างไรเมื่ออยู่โรงเรียน ประกอบกับผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนไม่ได้อยู่กับบุตร หลาน เนื่องจากต้องไปประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ปล่อยบุตรหลานอยู่ ปู่ ย่า ตา ยาย จึงไม่มีเวลามาพบครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนเมื่อมีการประชุมผู้ปกครองหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทำให้ไม่รู้พฤติกรรมของนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียนเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรที่ต้องแก้ไขบ้าง และมองปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุตรหลานคนละมุมมอง กับนักเรียนซึ่งมีความต้องการจำเป็นในแต่ละสถานการณ์ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่แตกต่างกันออกไปตามวัย สภาพสังคม และความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน

2.5 ด้านการส่งต่อ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คณะครูกับผู้ปกครองและนักเรียน ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า ครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนเมื่อมาโรงเรียนและรู้ถึงพฤติกรรมหรือปัญหาที่ต้องแก้ไขของนักเรียนเป็นอย่างดี แต่ครูอาจจะไม่ได้รับความ

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

ร่วมมือที่ดีจากผู้ประกอบการที่ไม่เข้าใจสภาพปัญหาของนักเรียน หรือไม่ได้สื่อสารกับทางโรงเรียน ทำให้เกิดปัญหาต้องแก้ไขร่วมกัน ส่วนผู้ประกอบการส่วนใหญ่ จะไม่ค่อยมีเวลาใกล้ชิดกับนักเรียนซึ่งเป็นบุตร หลาน จึงไม่ทราบว่านักเรียนมีปัญหาที่ต้องการแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาอย่างไร เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง หรือ ไปทำงานต่างจังหวัด บางครอบครัวอย่าร้าง มีปัญหาด้านการเงิน เศรษฐกิจ จึงไม่ให้ความสำคัญ และไม่ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเท่าที่ควร เพราะต้องทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว ส่วนนักเรียนอาจจะ ขาดความรับผิดชอบและขาดการพิจารณาด้วยเหตุผลต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ประกอบกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านวัตถุ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิต ทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้คณะครูมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับผู้ประกอบการและนักเรียน

จากข้อค้นพบดังกล่าว สรุปว่า คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจงโก มิตรภาพที่ 157 แตกต่างกันไปซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับผลวิจัยของ เรณู ศรีสุภา (2555, หน้า 97) ที่ศึกษาผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านค่าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จำแนกตามสถานภาพของครูและนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพูลสิน เทียมตรี (2559, หน้า 79) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพตำแหน่งแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สรุปข้อเสนอแนะของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โรงเรียนควรออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนในระเบียบสะสมครบถ้วน มีการประสานกับผู้ปกครองอย่างหลากหลายช่องทาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557, หน้า 62) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3 กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้านนักเรียน โรงเรียนหาวิธีการให้ผู้ปกครองนักเรียน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และณัฐวิภา คำปิ่นศรี (2559, หน้า 8) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 2 กล่าวว่าวิธีการที่ครูประจำชั้นหรือครูประจำชั้นจะต้องศึกษานักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนทุกคน จากแหล่งข้อมูล หลาย ๆ ด้าน ด้วยวิธีและเครื่องมือที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ การสังเกตและสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล การเยี่ยมบ้านนักเรียน ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี Case Study) และระเบียบสะสมเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างหลายรูปแบบ

3.2 ด้านการคัดกรอง พบว่าโรงเรียนควรจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน คณะครู และนักเรียนเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวควรมีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมทุกด้านและสามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจน

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

สอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ขอเชือกกลาง (2557, หน้า 73) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่าแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน ครูควรเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและควรประสานผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดกรองนักเรียนและโอปอ ยังเหลือ (2558, หน้า 67) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนชุมชนวัดตะเคียนงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรอง นักเรียน โรงเรียนควรประชุมวางแผนสร้างเครื่องมือ ในการคัดกรองนักเรียนแก่ครูประชุมชี้แจงให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ทราบแนวทางในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน ติดตามประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

3.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมช่วยเหลือนักเรียนยากจนให้สามารถหารายได้ระหว่างเรียน หรือมีทักษะในการสร้างอาชีพในอนาคตได้อย่างหลากหลาย และควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม สนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินกิจกรรมตามที่นักเรียนสนใจอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา ชุมหล่อ (2557, หน้า 126) กล่าวถึงความพอใจของนักเรียนต่อการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ด้านอาชีพ ว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวทุกคนมีความตระหนักในความสำคัญการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านอาชีพ กระบวนการที่จะช่วยเหลือบุคคลให้สามารถมีอาชีพที่เหมาะสมและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามความต้องการ ดังนั้นจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การพิจารณาตัวบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น ความสนใจ ความถนัด ความสามารถหรือสติปัญญา เศรษฐกิจและอื่น ๆ ที่สำคัญแล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาว่า ผู้เรียนควรที่จะเลือกอาชีพหลังจากตัดสินใจจะต้องให้ข้อมูลว่าผู้เรียนจะต้องเตรียมการเพื่ออาชีพด้วยวิธีใด และ ชูติมา ถาวรแก้ว (2559, หน้า 14) กล่าวว่า การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่จำเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง ให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ

3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า โรงเรียนควรจัดหาทุนการศึกษา หรือจัดกิจกรรมช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนหรือด้อยโอกาสอย่างหลากหลาย มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองทุกครั้งที่พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เพื่อหาทางช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาร่วมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา ภาชนะโน (2556, หน้า 73) กล่าวว่า ครูควรสร้างความศรัทธา ให้เกิดขึ้นในตัวเด็กนักเรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสม จัดแบ่งเวลาพบปะพูดคุยกับนักเรียนให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเด็กยังขาดความศรัทธาในตัวครูที่ปรึกษาไม่กล้าที่จะระบายอารมณ์ หรือปัญหาต่าง ๆ ให้ครูที่ปรึกษารับฟัง เพราะกลัวความลับจะถูกเปิดเผย ครูต้องมีเทคนิค การถ่ายทอด การจัดกิจกรรมที่จะทำให้แก่เด็ก และครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและเพิ่มการสื่อสารกับผู้ปกครองมากกว่าเดิมเพื่อการหาวิธีช่วยเหลือนักเรียนและณัฐวิภา คำปิ่นศรี (2559, หน้า 9) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ได้กล่าวถึงการดูแลเอาใจใส่ป้องกันและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนทุกคนที่เท่าเทียมกัน ด้วยความรัก เอื้ออาทร ความเอาใจใส่และเข้าถึงธรรมชาติของนักเรียนทุกคน โดยครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีทักษะในการสังเกต การฟังเพื่อนำไปใช้พิจารณา กิจกรรมให้สอดคล้องในการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามาให้สอดคล้องกับนักเรียนแต่ละคน ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น ให้กับนักเรียนการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเพื่อนประจำชั้น (YC) กิจกรรม

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน

ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

เพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy) กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมมีการพัฒนาและประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครองช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน อย่างเนื่อง มีกระบวนการติดตามตรวจสอบประเมินผล และรายงานผลทุกครั้ง

3.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการส่งต่ออย่างชัดเจนทั้งส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอก มีการประชุมกับผู้เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่จะส่งต่อและกรณีส่งต่อภายนอกโรงเรียน ครูประจำชั้นควรอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหา ประสานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร วงเวียน (2557, หน้า 106) กล่าวว่าควรมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลอย่างชัดเจน และมีวิธีการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ และณัฐวิภา คำปันศรี (2559, หน้า 9) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 กล่าวว่า กระบวนการของครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นดำเนินการตามกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนแล้วยังไม่สามารถแก้ปัญหา โดยวิธีการต่างๆ แล้วนั้นนักเรียนยังมีพฤติกรรม ไม่ดีขึ้นหรือรุนแรงยากต่อการแก้ไข ต้องดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยสถานศึกษาต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาซึ่งการส่งต่อนักเรียนสามารถดำเนินการได้ 2 แบบคือ การส่งต่อภายใน เพื่อให้ครูที่มีความสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนได้ ตามลักษณะของปัญหา และการส่งต่อภายนอก เพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลืออีก คณะครูร่วมกันวิเคราะห์ และพิจารณาข้อมูลนักเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการส่งต่อนักเรียนมีการจัดการข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อประกอบการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา มีความจำเป็นต้องส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญนอกสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือให้กลับคืนสภาพปกติโดยเร็ว สถานศึกษามีการจัดทำแบบบันทึกกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อการติดตามผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้อย่างชัดเจน มีการประเมินผล และรายงานผลหลังการดำเนินงานทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนชุมชนวัดจวงโก มิตรภาพที่ 157

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรจัดทำแผนการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ชัดเจน จัดทำแบบฟอร์มสำหรับเก็บข้อมูลการเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครอบคลุมทุกด้าน มีการติดต่อ ประสานข้อมูลข่าวสารกับผู้ปกครองในหลายช่องทาง 2) ด้านการคัดกรอง โรงเรียนควรมีการจัดประชุมวางแผนการดำเนินงานมีการชี้แจง ทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องในการคัดกรองนักเรียน และมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจนตรงตามความเป็นจริง 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โรงเรียนควรจัดทำแผนงาน/โครงการจัดกิจกรรมส่งเสริมช่วยเหลือนักเรียนยากจนให้สามารถหารายได้ระหว่างเรียนมีทักษะอาชีพจิตสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย พัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมวางแผนการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง มีคำสั่งแต่งตั้งแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน จัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง และ 5) ด้านการส่งต่อ โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการส่งต่ออย่างชัดเจนทั้งการส่งต่อภายในและส่งต่อภายนอก มีการประชุมกับผู้เกี่ยวข้องหาแนวทางแก้ไขปัญหาาร่วมกันได้อย่างเหมาะสม

การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การวิจัยเพื่อความยั่งยืน
ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง “การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ หลังโควิด-19”

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น. (2557). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สันติสุข สันติศาสนสุข. (2552). องค์ความรู้เรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. วารสารวิชาการ, 12 (1), 86.
- สุจิตรา ช่างโชติ. (2556). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระยองปัญญานุกูล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. งานนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2562). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2562. เอกสารประกอบการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.
- โอปอ ยังเหลือ. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนชุมชนวัดตะเคียนงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำนาจ ศิลสังวร. (2554). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านทับสงฆ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. งานนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.